Arcodon érzed a Nap melegét
De nem gondolsz arra, hogy milyen a Nap.
Hallod a forrás csobogó hangját
De nem látsz a mélybe, ahonnan fölfakad.
Csodálkozol most, hogy mi ez a dal?

A levegő nem kér, hogy vedd őt észre,
Pedig hát nem élhetsz nélküle
A föld amelyen lépkedsz, biztosan tart meg
Miért is törődnél éppen vele?
Nem tudom, érted-e, hogy mi ez a dal?

R.: Elfeledted a hűséget,
A tisztaságot elvesztetted
A hited régen elhagyott,
A remény benned elfogyott
A szeretet téged már nem érdekel
Pedig hát
Fénye rád ragyog
Most is rád ragyog
Mindig rád ragyog!

Élsz itt a földön, magadnak élsz csak
Nem gondolsz arra, hogy mit hoz a holnap
A gondod csak az, hogy markolhass többet
Új kocsit, szebb házat, még nagyobb földet
Tiltakozol most, hogy mi ez a dal?

Itt élsz a földön, de magadnak élsz csak
Nem törődsz azzal, hogy mások is vannak
Apád, ha megrokkan, más gondozza
Fiadat beszélni, járni más tanítja
Fölháborodsz talán, hogy mi ez a dal? / R.

Élsz itt a földön, élni akarsz csak
Nem érted talán, miért fáj ez másnak
Születtél, felnőttél, élsz most magadnak
Hiába gyűjtöttél, nincstelen vagy!
Ó bárcsak elhinnéd, hogy mi ez a dal!

Emberek között vagy, melletted élnek
Próbáld meg egyszer őket is értsd meg
Egyformán ragyog ránk fentről a Nap
Ha másokért élnél, te lennél boldogabb.
Ó bárcsak éreznéd, hogy mit mond a dal. / R.